

Sygn. akt IV CSK 312/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

przeciwko Zakładowi Usług Inżynierskich "A." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 grudnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 lipca 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 8100 (osiem tysięcy sto) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2020 r. pozwany Zakład Usług Inżynierskich „A.” sp. z o.o. w G. oparł wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej na przesłance określonej przez art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencki, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Tych cech nie można przypisać dwóm wyróżnionym przez pozwaną zagadnieniom, których istota sprowadza się do zagadnienia ustalenia szkody poniesionej przez stronę powodową w związku z wadliwie opracowanym operatem szacunkowym nieruchomości. Skarżący sugeruje, że nie ma podstaw do stwierdzenia występowania szkody, gdy w związku z wystąpieniem zdarzenia

powodującego szkodę poszkodowany jednocześnie uzyskuje możliwość występowania wobec osób trzecich z roszczeniami z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 k.c.) lub roszczeniami o obniżenie ceny rzeczy sprzedanej (art. 560 § 1 w zw. z art. 556¹ § 1 k.c.). W swoich rozważaniach skarżący pomija jednak, że szkoda ma charakter obiektywy i odzwierciedla istniejący uszczerbek w dobrach majątkowych poszkodowanego. Nie ma zatem racji skarżący, że szkodę kompensuje okoliczność, iż poszkodowany może – poza roszczeniami odszkodowawczymi – wywodzić także roszczenia oparte na innych stosunkach prawnych, a które to roszczenia w sposób bezpośredni lub pośredni aktualizują się na skutek wystąpienia zdarzenia powodującego szkodę. W swej istocie rozważania czynione przez skarżącego dotyczą znanego i wielokrotnie analizowanego w orzecznictwie Sądu Najwyższego problemu zbiegu roszczenia odszkodowawczego z roszczeniami z innych tytułów (w tym roszczeniami z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia) (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 7 maja 2009 r., IV CSK 523/08, nie publ., z dnia 18 kwietnia 2013 r., III CSK 303/12, nie publ., z dnia 14 grudnia 2017 r., V CSK 119/17, nie publ., z dnia 5 października 2012 r., I PK 86/12, OSNP 2013, nr 17-18, poz. 203 i z dnia 14 stycznia 2015 r., II CSK 248/14, nie publ.), co nie pozwala na uznanie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Tylko ubocznie należy zauważyć, że z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie wynika, aby strona powodowa miała uzasadnione roszczenia wobec osób trzecich. Jedynie strona skarżąca zakłada w zarzutach i na potrzeby sformułowanych zagadnień prawnych, że takie roszczenie przysługuje lub przysługiwało stronie powodowej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (jedn. tekst: Dz.U. z 2021 r., poz. 2180) w zw. z przepisami § 15 ust. 1 i 3, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).